

Troballa arqueològica

L'esquelet de cria de tapir més complet d'Europa: l'última troballa a Caldes de Malavella

Els ossos són de fa quatre milions d'anys i s'han descobert al jaciment del Camp dels Ninots

[Leer en castellano](#)[Read in English](#)

Treballs d'excavació de l'esquelet de 'Tapirus arvernensis' recuperat al jaciment del Camp dels Ninots de Caldes de Malavella (Selva). GERARD CAMPENY / IPHES-CERCA

3 min

Afegeix-nos a Google

Et pot interessar

Com és que no hi ha una revolta al PSOE contra Pedro Sánchez?

L'esquelet de cria de tapir més complet d'Europa, un exemplar que va viure fa quatre milions d'anys, ha estat trobat al jaciment arqueològic i paleontològic Camp dels Ninots de Caldes de Malavella, en el marc d'uns treballs d'excavació.

Segons l'Ajuntament, les restes es conserven en gran part en connexió anatòmica i suposen una oportunitat científica excepcional per aprofundir en el coneixement del desenvolupament d'aquests animals en el pliocè. La troballa s'ha produït durant la campanya d'excavació que dirigeix l'Institut Català de Paleoecologia Humana i Evolució Social amb el Centre de Recerca de Catalunya (IPHES-CERCA).

Detall de la descoberta del crani de 'Tapirus arvernensis' recuperat al jaciment del Camp dels Ninots de Caldes de Malavella (Selva). GERARD CAMPENY / IPHES-CERCA

Amb aquest exemplar, que va morir quan tenia aproximadament un any, s'eleva a set el nombre de tapirs recuperats fins ara al Camp dels Ninots, corresponents a diferents edats i sexes.

Referent internacional

La col·lecció és una de les més importants del món i converteix aquest jaciment en principal referent internacional per a l'estudi d'una de les últimes espècies de tapir, la *Tapirus arvernensis*, que van habitar Europa.

Els exemplars adults recuperats fins ara indiquen que es tractava de grans herbívors de cos robust i dimensions comparables a la dels tapirs actuals, amb una anatomia

semblant a la dels animals que habiten les selves d'Amèrica i del sud-est asiàtic. La presència de restes d'adults, joves i, ara, també d'una cria permet que es comenci a reconstruir amb un nivell de detall molt poc habitual el cicle vital complet d'aquesta població.

Reconstrucció de l'hàbitat pliocènic del Camp dels Ninots fa més de 4 milions d'anys en què s'observa, en primer pla, una femella de 'Tapirus arvernensis' amb la seva cria. MAURICIO ANTÓN / IPHES-CERCA

L'investigador de l'IPHES-CERCA i codirector de les excavacions Bruno Gómez de Soler ha explicat que "la recuperació d'un individu tan jove és molt poc habitual en el registre fòssil". "Aquest exemplar ens permet aprofundir en aspectes pràcticament desconeguts fins ara, com el desenvolupament esquelètic, el ritme de creixement o la biologia de les primeres etapes de vida dels tapirs europeus del pliocè", ha apuntat.

L'altre codirector, Gerard Campeny, també investigador de l'IPHES-CERCA, ha assenyalat que la recuperació al Camp dels Ninots d'aquesta variada població és un fet "extraordinàriament poc habitual". "No estem recuperant individus aïllats, sinó les diferents etapes de vida d'una mateixa espècie extinta", ha afegit, alhora que ha destacat el valor de la col·lecció.

La campanya d'excavacions finalitzarà el 18 de juny i mobilitza una quinzena de professionals de diferents disciplines com geologia, paleontologia, biologia, arqueologia i conservació i restauració, així com estudiants de la Universitat Rovira i Virgili de Tarragona.

Les condicions del Camp dels Ninots, un antic volcà el cràter del qual es va transformar en un llac que va acumular sediments en condicions extraordinàriament favorables, permeten determinar que els tapirs trobats mantienien una estreta relació evolutiva amb els actuals i suggerir un probable origen asiàtic d'aquest llinatge. Al voltant de l'antic llac volcànic es desenvolupava una extensa laurisilva, un bosc subtropical dens i humit que constituïa un hàbitat especialment favorable per a aquests grans herbívors, que vivien estretament vinculats a les masses d'aigua.

El responsable de la recerca geològica del jaciment, Oriol Oms, ha explicat que "la preservació gairebé completa i l'absència d'evidències d'alteració per grans carronyaires suggereixen que alguns animals podrien haver mort de manera sobtada al voltant del llac, possiblement per emissions gasoses associades a l'activitat volcànica".